

Пътуването... като начин на живот

Караваните (и кемперите) са онези митични возила, които периодично срещаме по пътя и наум си казваме: „Колко хубаво би било да пътуваш по този начин?“. Нещо подобно са си казали и Цвети и Иван, които преди две години, почти случайно, стават собственици на един „дом на колела“. Те са младо семейство, за което пътуването е начин на живот, а една стара каравана се оказва липсващото парченце от приключенския им пъзел. Как се подарява цялото звездно небе на едно дете, колко дълъг е пътят по създаването на „дом на колела“, какво носи този тип пътуване и къде всъщност е у дома...

– Здравейте! Представете ни се – кои са хората, които най-често може да открием в караваната?

– В „караванка-дъртанянка“, както ние шеговито си я наричаме, най-често може да откриете Цвети, Иван и техния 5-годишен син Борис. Ние сме младо семейство, което обича природата и походите. Преди появата на Борис, двамата с баща му постоянно пътувахме с малка, двуместна палатка и два спални чувала. След като синът ни се появи, заменихме малката палатка с по-голяма, а не след дълго и със стара каравана, която реновирахме изцяло сами.

– Как всъщност се появи караваната в живота Ви и какво Ви запали по този вид пътуване?

– Караваната се появи в живота ни съвсем случайно. Един ден, както си пътувахме, в едно селце в близост до град Монтана пътят беше отбит и трябваше да минем по обходен маршрут. Минавайки по него, забелязахме къща с огромен двор, в който имаше 5–6 каравани. Мигновено ни грабнаха окоето. Слязохме да ги разгледаме. До този момент нито бяхме гледали обяви, нито пък ходили на оглед. Това беше първият път. Разгледахме ги и остана последната. Влизайки в нея и двамата с половинката ми бяхме впечатлени от разположението и от това колко е запазена, въпреки годините си. Не мислихме дълго, капарирахме я и на следващия ден вече беше пред дома ни.

– Спомена, че преди караваната сте пътували само с палатка. В

Най-красивият изгрев

началото дори с доста базово къмпинг оборудване. Ще ни разкажете ли за началото на Вашите къмпинг приключения.

– Да, точно така, в началото аз и Иван постоянно пътешествахме с малка палатка и два спални чувала. Посетили сме няколко държави с нея, изкачили сме много планини и върхове. Точно първите пътувания ни научиха на търпение. Този период от живота ни ще остане незабравим за нас, защото човек винаги трябва да помни откъде е тръгнал и да бъде благодарен.

– Много родители се страхуват от идеята „на палатка с малко дете“, какво бихте ги посъветвали или бихте им препоръчали?

– Лично за мен, контактът с природата, особено от ранна възраст е много важен за децата. Особено, на-

блюдавайки Борис, и това как му влияят нашите пътувания. Лишаването на детето от време навън е лишаване от безбройните ползи, които природата ни дава – чист въздух, по-добър сън, контрол над емоциите и неспокойството, по-добро здраве, чувство за свобода и осъзнатост. И все пак, ако семейството не е свикнало или до този момент никога не са предпочитали този вид почивка, може да се започне с едnodневни лагерувания сред природата, тип пикник. За децата няма нищо по-хубаво от срещата с нови неща, те просто са жадни за приключение. Вярвам, че с желание се намират и начини, и всяко семейство може да открие своя стил и място, където да се чувства в хармония.

– Колко дълъг е пътят по създаването на един дом на колела?

– Зависи! Ако домът на колела е чисто нов, настаняването става много бързо. В нашия случай реновацията на старата каравана ни отне около половин година. Купихме я през есента на 2019 г. и до края на май 2020 г. бяхме готови за пътуване с нея. При нас нещата се случваха по-бавно, защото всичко правехме сами. Това беше един проект, който ни донесе много щастие и удовлетвореност.

– Пресмятали ли сте каква част от годината прекарвате в караваната?

– След като в края на май 2020 г. завършихме ремонта, съпругът ми напусна работа, така през следващата около година и половина прекарвахме по-голямата част от времето си в Караванката – на път,

позиционирани на брега на морето или в планината. През есента на 2021 г. той отново започна работа и на този етап малко по-рядко пътешестваме, но пък за сметка на това

– Как планирате пътешествията си?

– На този етап всичко се планира от малкия Борис. Той е шефът! (смее се). В момента е на 5 години, преходен период, в който вече не го носим в раница

по планините, върви сам и това определя преходите и дестинациите в планината и не само. Съобразяваме всичко с неговите възможности. Относно пътешествията с караваната, за тази година тепърва предстоят, но все още нямаме сериозни планове. Всъщност откакто я имаме, спряхме да правим планове. Имаме ли свободно време, просто потегляме с нея, нямаме нужда от предварителна организация и резервации. Точно това му е хубавото на дома на колела!

– Кои са Вашите най-любими места в България, на които сте били с караваната?

– На първо място това е нашият роден край – дивият Северозапад. Тук откриваме всичко, от което имат нужда душите ни – красива природа и спокойствие. След това се нареждат Родопите, тяхната енергия е несравнима!

– Как успявате да комбинирате честите пътувания с работата? Какви са професионалните Ви направления?

– Всичко се крие в правилната организация. Аз се занимавам с транспорт, половинката ми – с продажба на авточасти. Моята работа ми позволява да работя от разстояние. Обикновено си правя план в началото на всяка седмица с всички задачи. Ста-

вам рано и докато пия кафето си сутрин, по изгрев, успявам да свърша задачите за деня. След това остатъкът от деня ми е свободен. Работя от самата каравана, там си имам принтер и всичко необходимо за един мобилен офис.

– Коя е мечтаната дестинация, на която искате да отидете с каравана/кемпер?

– Много са местата, които ни се иска да посетим. Нещото, за което мечтаем най-силно е, да си купим кемпер и с него да направим дълга обиколка из Европа.

– Най-хубавият изгрев сте наблюдавали къде...

– Миналата година, в Чипровския Балкан. Цяла нощ ни вали, имаше буря, гръмотевици, градушка, беше наистина екстремно преживяване, но на сутринта небето и изгревът бяха истинска магия.

– А най-вкусно е кафето, когато...

– ... е споделено и на високо в планината!

– Къде всъщност е „у дома“?

– У дома е навсякъде! Въпреки че си имаме и друг, истински дом, освен домът на колела, тази малка караванка и този начин на живот ни научаха на толкова много. Накараха ни да осъзнаем кои са истински важните неща в живота, че домът не е място и стени, а чувство, вътре в теб.

– Кой е най-важният урок, на който искате да научите сина си, пътувайки?

– Искаме да го научим да обича природата, да изпитва благодарност и любов към това, което Земята ни дава. Вярвам, че първите седем години от живота на едно дете са най-важните. Вярвам също, че когато едно дете израства с любов към природата, то е много по-осъзнато.

– Какво бихте казали на хората, които се колебаят дали да поемат по Вашия път (дори и с каравана/кемпер под наем)?

– Да опитат! Независимо какво гледат и четат, няма по-лесен начин да се убедят дали това е за тях, ако сами не опитат. Даже няколко пъти, за всичко останало сърцето ще им подскаже. ♦

Щастлива вечер пред любимата караванка

И високите върхове не са препятствие, когато ги покоряваш с любов

Макар и в раницата, малкият Борис израства собич към природата

активно си живеем в нея. Разположили сме я в близост до града, край един язовир, така ни е удобно да пътуваме и водим Борис на детска градина.

с транспорт, половинката ми – с продажба на авточасти. Моята работа ми позволява да работя от разстояние. Обикновено си правя план в началото на всяка седмица с всички задачи. Ста-